

מ"ת 36051/04/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד חסארמה, מוחמד דרויש

בית משפט השלום בעכו

08 יולי 2014

מ"ת 36051-04-14 מדינת ישראל נ' חסארמה ואח'

35999-04-14

בפני כב' השופט יעקב בכר
המבקשת
נגד
המשיבים
1. מוחמד חסארמה
2. מוחמד דרויש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד גל ירדן

המשיב 2- הובא

הסניגור - עו"ד עדל דבאח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בעניינו של משיב מס' 2

1. בפני בקשת עיון חוזר בעניינו של משיב 2.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בת"פ 35999-04-14 של בית משפט השלום בעכו, המייחס לו עבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות. במקביל הוגשה בקשה למעצרו של המשיב במ"ת 36051-04-14.

המשיב שוחרר למעצר בית מלא, בהתאם להחלטתה של כבוד השופטת ג'ני טנוס ביום 27.04.14 תחת פיקוחם של אימו ואחיו ותוך התחייבות עצמית על סך 12 אלף ₪. בנוסף, ניתנה ערבות צד ג' על ידי המפקחים על סך 12 אלף ₪ כל אחד.

ביום 2.7.14 המשיב נמצא משוטט בקצרין בניגוד להוראה החוקית ותוך שהוא מפר את תנאי מעצר הבית. המשיב נעצר והוגש נגדו כתב אישום בגין הפרת הוראה חוקית.

עמוד 1

2. המאשימה מבקשת לחלט ערבויות צד ג' שנחתמו על ידי המפקחים שכשלו בתפקידם ולא מנעו מהמשיב לצאת מביתו ולהפר את תנאי מעצר הבית. כמו כן, לא דיווחו למשטרה על יציאתו כאמור, ובהתאם להנחיות שהוסברו בפניהם בעת מינויים לתפקיד.

לטענת המאשימה, משהפר המשיב את תנאי השחרור לא ניתן להגשים את מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו פחותה בדרך של שחרור בערובה. לא ניתן ליתן בו או במשמורנים אמון כלל ועיקר. בתוך כך, מבקשת המאשימה להורות על מעצר עד תום ההליכים נגדו.

3. מנגד, שמעתי את טענותיה של אימו של המשיב שתיארה בפניי את הקושי הכלכלי הכבד שבו שרויה משפחתה. המשיב הוא המפרנס היחידי ולאור המחסור במצרכים היה נסער מאוד ויצא לקצרין על מנת לחפש עבודה.

בתשובותיה לשאלת המבקשת הבהירה שחתמה על התחייבות על סך 12 אלף ₪ תוך ידיעה שאיננה יכולה לעמוד בתשלום מעין זה, אם וכאשר תצטרך. עוד הוסיפה שנאמר לה על ידי בית המשפט שמעצר הבית יארך שבוע ימים ולא עד להודעה חדשה.

כאמור אין ביכולתה של המפקחת להפקיד את הסכום שהתחייבה להפקיד בחתימתה על ערבות צד ג'.

4. ב"כ המשיב תיאר בפני בית המשפט את המציאות העגומה שבה חיים המשיב ובני משפחתו, הכוללת בין היתר מצב כלכלי קשה ותלות המשפחה כולה במשכורתו של המשיב.

הסנגור הדגיש שאין בידי המשפחה אפילו האמצעים להעמיד ארוחת ערב בסיום ימי צום הרמדאן החל בתקופה זו.

עוד הוסיף וטען, שחלקו של המשיב באירוע המיוחס לו בכתב האישום הינו משני ביחס לשותפו, משיב 1, ששחרר אף הוא למעצר בית בתנאים מגבילים.

ב"כ המבקש העמיד בפני בית המשפט מפקחים חלופיים, ביניהם אחיותיו של המשיב, הגרות בסמוך לבית הוריו, בן דודו של המשיב המשמש כקבלן עבודות עפר וגר מטרים מבית המשיב וכן שכן של המשפחה.

לטענת הסנגור, כולם ראויים ובעלי כושר כלכלי, המסוגלים לפקח על המשיב באופן אפקטיבי.

5. המשיב בהודעתו במשטרה מיום 2.7.14 טען:

"אני עזבתי את הבית על מנת לעבוד כי אין לנו מה לאכול בבית, מצבנו הכלכלי קשה, וגם צום הרמדאן דורשים כסף".

ובהמשך:

"...אבא שלי לא עובד כי יש לו נכות, ואמא שלי לא עובדת, ורק אח שלי עומר עובד והוא מפרנס 8 נפשות..".

כנשאל לגבי העבודה השיב שעבד "בבקצין במשתלבות עם אדם מהכפר שלנו בשם בילאל חסארמה".

מחקירתו עולה שהוא מודה שהפר את התנאים מכוח האילוצים לעיל, כך עולה גם

מחקירותיהם של המפקחים, אימו של המשיב ואחיו המציגים תמונה דומה.

לצד האמור, בחקירתה של האם מיום 2.7.14 טענה:

"אני הייתי מתקשרת למשטרה, אבל אני לא נותנת לו להפר את התנאים, ורק היום הוא יצא לעבודה כי מצבנו הכלכלי קשה מאוד ואין אוכל בבית".

6. ההשלכות המתבקשות של הפרת תנאי השחרור

המשיב ביציאתו ממעצר הבית הפר את תנאי שחרורו כמפורט לעיל. מדובר בהפרה בוטה ומהותית ועל המשיב יהיה לתת את הדין בגינה בכתב אישום נפרד ועצמאי.

השאלה העומדת בפניי הינה מהן ההשלכות של ההפרה כאמור? והאם ניתן לשחרר את המשיב בשנית בתנאים מגבילים אחרים מחמירים יותר?

סעיף 51(א) לחוק המעצרים קובע:

"שופט הדין בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע."

כאמור, לבית המשפט מסורה הסמכות להורות על חילוט הערבות ובמקרה בו התגבשה עילת מעצר, בידו

עמוד 3

לעצרו או לשחררו בתנאים מגבילים.

בענייננו, קיימות ראיות לכאורה להפרת תנאי מעצר הבית מצידו של המשיב.

מסכים אני עם המאשימה שטוענת שהמשיב הפר את האמון שניתן בו לעמוד בתנאי שחרורו ובכך ביצע עבירה נוספת, עצמאית.

הפרה זו לבדה, מהווה עילת מעצר עצמאית שאינה נזקקת לעילות מעצר אחרות כגון שיבוש הליכי משפט ומסוכנות.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בבש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 6.2.2000):

"לכן, אם נאשם ניצל לרעה את השחרור מן המעצר, והפר את האמון שבית המשפט נתן בו, אם בדרך של ביצוע עבירה נוספת ואם בדרך אחרת, הוא הוכיח כי יותר אין הוא ראוי לאמון של בית המשפט."

התחמקות מהדין, תוך ביצוע עבירה נוספת, אינה משאירה מקום ככלל לשקול חלופת מעצר. הדבר עלול לגרום לזילות בית המשפט ואף לעודד עבריינים לקחת את החוק לידיהם. על המסר להיות ברור, הפרת תנאי השחרור תוך התקיימות עילת מעצר לא תאפשרנה קיומה של חלופת מעצר בדרך כלל.

במצב דברים זה, התוצאה המתבקשת אפוא, הינה מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

עם זאת, בבש"פ 7853/12 יוסף בן חאמד אלעואדרה נ' מ"י (להלן: בש"פ אלעואדרה), נאמר:

"לטעמי, סטייה מכלל זה תתאפשר אך במקרים חריגים, ורק כאשר ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות, בין אם מדובר בנסיבות ההפרה עצמה ובין אם בנסיבות אישיות יוצאות דופן."

7. בענייננו, התרשמתי שהמקרה שבפנינו אכן נופל בגדר אותם "מקרים חריגים", ובפניי הצטיירה מערכת נסיבות אישיות מורכבת המקלה עם הנאשם.

רצונו של המשיב לספק לבני ביתו את מעט האמצעים עבור רכישת דברי מזון, אינו מצדיק את המעשה אך מעמיד בפני בית המשפט שיקול נוסף לקולא.

זאת ועוד, מסכים אני עם טענת הסניגור שחלקו של המשיב בכתב האישום בת"פ 35999-04-14 הינו משני ביחס לשותפו שיצא לחופשי.

תחת זאת ולאור השיקולים לעיל, אני סבור ששחרורו של הנאשם בתנאים מגבילים אחרים, מחמירים יותר יגשים את המטרה.

8. סיכומי של דבר, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכפר בענה בבית אחותו, גב' תיתי ראוייה, ת.ז. 200366508, בפיקוחה או בפיקוחו של מר דרוויש מוחמד או הגברת הינאד דרוויש, כאשר שוטר ממשטרת ישראל יהיה רשאי בכל עת לבוא לבית בו שוהה המשיב על מנת לוודא קיום תנאי השחרור.

ב. ערבון או ערבות בנקאית על סך 3000 ₪.

ג. המפקחים החדשים יחתמו כל אחד על ערבות צד ג' על סך 15,000 ₪.

המפקחים הקודמים משוחררים מערבותם.

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט